

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoSr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617200976
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617200976.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členiek senátu JUDr. Evy Kmeťovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v právnej veci žalobcu D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, XXX XX T., zast. advokátom Mgr. Peter Sitarčík, Advokátska kancelária so sídlom Jókaiho 1, 984 01 Lučenec proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č.k. 9Csr/1/2017-76 zo dňa 23. augusta 2017 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č.k. 9Csr/1/2017-76 zo dňa 23. augusta 2017 v prvej výrokovej vete m e n í tak, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietá.
- II. Rozhodnutie okresného súdu v druhej výrokovej vete m e n í tak, že žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.
- III. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím zrušil súd prvej inštancie rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.p., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava sp. zn. 1252/06/15 zo dňa 08.01.2016. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celej výške.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní nielen Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.02.2013, ale aj rozhodcovskou zmluvou z toho istého dňa, z rozhodcovského rozsudku, z pripojeného spisu rozhodcovského súdu sp.zn. 1252/06/15, ako aj z exekučného spisu sp.zn. 7Er/927/16 zistil, že rozhodcovským rozsudkom sp.zn. 1252/06/15 zo dňa 08.01.2016 rozhodol rozhodcovský súd v uvedenom konaní vedenom spoločnosťou Profi Credit Slovakia a.s. Bratislava proti D. S. o uložení povinnosti žalobcovi v tomto konaní zaplatiť sumu 2.056,41 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne zo súm uvedených vo výroku rozhodcovského rozsudku do zaplatenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta nesmie spolu prevýšiť sumu 1.500,- Eur, a to odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne 1.500,- Eur a od vtedy je povinný platiť ročný úrok z omeškania 5,05% ročne zo sumy 2.056,41 Eur do zaplatenia. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania, na náhradu ktorých zaviazal D. S..

3. Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku s poukazom na existenciu dôvodov uvedených v § 45 ods.1 písm. d), e), g), i), j) a l) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej ZoSRK), podľa ktorého konal vo veci Stály rozhodcovský súd, ktorý nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, čo mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Tvrdil tiež, že rozhodcovská zmluva, na základe ktorej si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc konať a rozhodovať v spore je neplatná, pretože sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dohodnutá, že rozhodcovský súd nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, keď rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a keď rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobcu na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené a odporuje dobrým mravom. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva aj nesprávne právne posúdenie veci, keď dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že bola dojednaná v súlade so zákonom.

4. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že argumenty žalobcu ohľadom neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným pod č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.02.2013, ktorá bola dohodnutá individuálne, právne neobstoja. Rozhodcovská zmluva uzatvorená podľa zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ktorý platil ku dňu 20.02.2013, založila právo výberu rozhodcovského súdu medzi dvomi subjektmi, a to Stálym arbitrážnym súdom zriadeným Slovak Arbitration Court, s.r.o. Bratislava, resp. Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria Legal Arbitrator, s.r.o. so sídlom Banská Bystrica, pričom výber súdu spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. K návrhu rozhodcovskej zmluvy nemal žalobca žiadne výhrady. Z jej obsahu tiež vyplýva, že jej uzatvorenie, prípadne neuzatvorenie nemá žiadnu návaznosť na úverovú zmluvu a ani uzatvorenie úverovej zmluvy nie je podmienené uzatvorením rozhodcovskej zmluvy. Žalobca v postavení spotrebiteľa mal preto právo, aj pokiaľ takúto rozhodcovskú zmluvu podpísal, v lehote 14 dní od nej odstúpiť, čo nevyužil. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že nie je daný dôvod k tomu, aby bola rozhodcovská zmluva absolútne neplatným právnym úkonom.

5. Súd prvej inštancie po preskúmaní, či bola žaloba podaná v zákonnej lehote s poukazom na § 48 ods.2 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.03.2017 dospel k záveru, že žalobca ako povinný v exekúcii mal právo v lehote na podanie námietok proti exekúcii podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keďže upovedomenie o jej začatí bolo vydané 11.01.2017 a žalobcovi doručené 17.01.2017. Pokiaľ žalobca podal na súd prvej inštancie žalobu dňa 25.01.2017, táto bola podaná v zákonnej lehote, a teda včas.

6. Súd neprihliadol k tvrdeniu žalobcu o tom, že rozhodcovský súd, ktorý vo veci rozhodoval, nebol ustanovený v súlade so zákonom a že existovali dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedené v § 45 ods.1 písm. d) ZoSRK. Rozhodcovský súd, ktorý mal právomoc vo veci rozhodnúť je Slovenský arbitrážny súd, ktorý je nástupníckym rozhodcovským súdom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Slovak Arbitration Court s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava, IČO: 44131481, ktorý bol zriadený podľa zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Slovenskému arbitrážnemu súdu zriadenému Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov ZZPO, so sídlom Krížna 56, Bratislava bolo udelené povolenie Najvyššieho súdu SR rozhodovať spotrebiteľské spory dňa 19.03.2015 pod č. SR S 002, preto sa stal nástupníckym rozhodcovským súdom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Slovak Arbitration Court s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava podľa § 73 ods.5 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Preskúmaním procesného postupu v konaní rozhodcovského súdu súd prvej inštancie zistil, že v ňom boli dodržané procesné predpisy, preto žiaden nedostatok, ktorý by mohol mať vplyv na výsledok sporu, nenastal.

7. Súd prvej inštancie však dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere s poukazom na zákonné ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k) a j) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu jej uzavretia neobsahuje týmto zákonom stanovené náležitosti, keď nerozčleňuje jednotlivé splátky na splátky istiny, úroku a príslušenstva a keď neuvádza dostatočne jasne dobu trvania zmluvy. Nie je v nej zrozumiteľným spôsobom uvedená ani ročná percentuálna miera nákladov (ďalej RPMN), pretože ak ročná sadzba úveru má byť 70,01%, potom priemerná RPMN, do ktorej je zahrnutá nielen úroková sadzba, ale všetky poplatky a náklady s úverom spojené, nemôže predstavovať 46,35% (správne 47,29%). Podľa názoru súdu prvej inštancie mal žalovaný do základu pre výpočet RPMN započítať žalobcom namietanú sumu 215,75,-Eur ako plnenie v zmysle Dohody o poskytnutí služby upravenej v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere, pretože toto plnenie nemá povahu samostatného plnenia tak,

ako to žalovaný nesprávne tvrdil, keďže je súčasťou dojednaní uvedených na zadnej strane zmluvy o revolvingovom úvere prehlásených za neoddeliteľnú súčasť zmluvy / žiadosti. Pokiaľ teda bola takáto, žalovaným poskytnutá služba spoplatnená a dojednaná v úverovej zmluve, mala sa jej cena do výšky RPMN započítať, a to o to skôr, že žalovaný v konaní nevyvrátil tvrdenia žalobcu, z akého dôvodu ročná sadzba úroku dojednaná vo výške 70,01% preyšuje priemernú RPMN vo výške 46,35% (správne 47,29%).

8. Bol tiež toho názoru, že rozhodcovský súd na základe nesprávneho právneho posúdenia obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere rozhodol v neprospech spotrebiteľa, keď porušil jeho právo na ochranu tým, že nesprávne právne posúdil zmluvu o revolvingovom úvere neaplikujúc ust. § 9 ods. 2 a § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Zároveň vyslovil názor, že rozhodnutím Súdneho dvora EÚ C 42-15, ktorým žalovaný argumentoval, bol poskytnutý výlučne výklad Smernice, a nie výklad zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je oprávnený robiť len všeobecný vnútroštátny súd. Súdny dvor EÚ v rozsudku C 42-15 správne rozhodol, že Smernica 2008/4/ES členenie splátok úveru nepožaduje, avšak vnútroštátna právna úprava obsiahnutá v zák. č. 129/2010 Z.z., ktorá zmenená nebola je iná, keďže tento zákon upravuje, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet preto žiadnych pochyb, že táto vnútroštátna právna úprava ide nad rámec Smernice a jednoznačne požaduje vyjadrenie splátok istiny, úrokov, ako aj iných poplatkov a jej terminológia nie je rovnaká, ako je terminológia v Smernici. Slovenský zákonodarca k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“, preto je nutné tieto pojmy vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods.1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov.

10. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie neaplikoval na predmetnú vec rozsudok Súdneho dvora vo veci C 42-15 zo dňa 09.11.2016 a rozhodcovský rozsudok z dôvodu, že síce neboli splnené dôvody pre jeho zrušenie podľa § 45 ods.1 zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a ani z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská zmluva nepredvídala, ale bol daný dôvod podľa § 45 ods.3 cit. zák., a to že, sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l), resp. podľa § 45 ods.1 písm. i) a l) cit. zák., a teda, že Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. S rozhodnutím súdu prvej inštancie sa neuspokojil žalovaný a podal proti nemu včas odvolanie. Uviedol v ňom, že právny názor súdu obsiahnutý v odôvodnení rozhodnutia o tom, že rozhodcovský súd dospel k nesprávne posúdeniu obsahu úverovej zmluvy a rozhodol v neprospech spotrebiteľa je porušením jeho práv, keď žalobe v rozhodcovskom konaní vyhovel. Jeho názor, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. f), k) a j) zák. č. 129/2010 Z.z. nie je vecne správny.

12. Žalovaný nesúhlasil so závermi súdu o tom, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov (priemerná RPMN) a ročná úroková sadzba bol jeden z dôvodov, pre ktorý rozhodcovský súd rozhodol nesprávne. Uviedol, že údaj o priemernej RPMN nemá s ročnou úrokovou sadzbou nič spoločné, čo vyplýva aj z § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Poukázal na právnu úpravu v znení účinnom ku dňu 20.02.2013, podľa ktorej bola v § 9 ods.2 písm. j) a y) zák. č. 129/2010 Z.z. upravená ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť tak, že sa vypočíta na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné zistiť, pretože je zverejnená podľa § 21 ods.2 cit. zák. za príslušný kalendárny štvrtrok.

13. Platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Z uvedeného preto vyplýva, že kým v prípade RPMN a ročnej

úrokovej sadzby ako údaju, ktorý vyplýva zo zmluvy je možné vyvodit' určitú spojitosť, v prípade priemernej RPMN a ročnej úrokovej sadzby, takéto spojenie objektívne neexistuje.

14. Výška ročnej úrokovej sadzby výšku RPMN upravenú pod písm. j) § 9 ods.2 cit. zák. síce nepriamo ovplyvňuje, napriek tomu v prípade priemernej RPMN podľa písm. i) cit. ust. chyba akákoľvek vzájomná previazanosť. Priemernú RPMN určuje Ministerstvo financií SR na základe údajov získaných za celý finančný trh, a nie na základe údajov z konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Ak teda súd prvej inštancie uviedol, že priemerná RPMN, v ktorej je zahrnutá nielen úroková sadzba, ale všetky poplatky a náklady spojené s úverom nemôže predstavovať 46,35% (správne 47,29%), potom je takýto záver súdu nesprávny. Priemerná RPMN bola určená Ministerstvom financií SR podľa § 21 ods.2 zák.č. 129/2010, pričom pre jej určenie nie je rozhodujúci a ani podstatný žiaden údaj týkajúci sa konkrétneho úveru, preto konajúci súd spojil záver o nedostatku náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. s nesprávnou hodnotou, a to priemernou RPMN, ktorá je údajom odlišným od RPMN, keďže nejde o priemernú hodnotu.

16. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym záverom aj pri rozčleňovaní splátky na istinu, úrok a príslušenstvo, pretože takúto povinnosť mu žiadna právna norma neukladá. Rozhodnutím súdu prvej inštancie je porušená nielen povinnosť súdu členského štátu EÚ vykladať a aplikovať vlastné vnútroštátne právo v súlade s právnym poriadkom Európskej únie, ale aj Smernica 2008/4/ES, ktorá rovnako ako vnútroštátne právo nezakotvuje žiadne právo na rozpis splátky v zmluve, a to aj preto, že spotrebiteľ má právo vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods.5 cit. zák., čo zodpovedá jeho právu vyplývajúcemu z čl. 10 ods.2 písm. i) Smernice. Ani konštrukcia § 9 ods.2 písm. k) cit. zák. nie je založená na tom, že sa upravuje právo spotrebiteľa na rozpis splátky priamo v zmluve. Preto nie je podľa názoru žalovaného vylúčený aj nepriamy účinok Smernice na prejednávajúcu vec. V tejto súvislosti poukázal aj na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-453/10, C-555/07, C-106/89, C-378 až 380/07, z ktorých vyplýva, že vnútroštátny súd, ktorý uplatňuje vnútroštátne právo a má podať jeho výklad, musí ho v čo najväčšej možnej miere vykladať v zmysle znenia a účelu Smernice, aby bol dosiahnutý výsledok, ku ktorému táto Smernica smeruje.

17. Súd členského štátu preto nemôže na únijné právo, ktoré by mal zohľadniť pri dodržaní nepriameho účinku nazerať ako na porušenie vlastného právneho poriadku, v dôsledku čoho je preto postup súdu prvej inštancie nesprávny. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti, na čo mu slúži amortizačná tabuľka. Ak je znenie § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. dôsledkom nedokonalosti implementačnej činnosti a ak by mal byť jeho výklad v súlade s výkladom Smernice 2008/48/ES, ktorý prezentoval Súdny dvor EÚ v rozhodnutí C-42/15, v ktorom okrem iného bolo uvedené, že nešlo o konanie o porušení členského štátu implementovať Smernicu, ale o konanie, ktoré smerovalo k tomu, ako vykladať právny poriadok, t.j. únijné právo v rámci prípustných výkladových možností a metód vo vzťahu k vnútroštátnemu právu, ktorý Súdny dvor EÚ podal, pričom ku konkrétne formulovanej otázke vnútroštátnym súdom predložil aj svoje právne závery.

18. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že čl. 10 ods.2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods.1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

19. Súd prvej inštancie však prijal výklad, ktorý odporuje Smernici, preto je jej porušením a preto postupoval v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho tak dospel k nesprávnemu záveru o výklade § 9 ods.2 písm. k) cit. zák.

20. Nesúhlasil ani so záverom súdu o neuvedení náležitosti - doby trvania zmluvy, čo vyplýva z čl. 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní obsahujúcich údaj o tom, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na dobu neurčitú. Navrhol preto rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť.

21. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril právny zástupca žalobcu v podaní doručenom okresnému súdu dňa 06.11.2017. Uviedol v ňom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho navrhol potvrdiť.

22. Poukázal na tú skutočnosť, že pri vyhotovovaní odôvodnenia rozsudku súdom došlo zrejme k administratívnej chybe, keď súd uviedol pri posudzovaní správnosti údaju podľa § 9 ods.2 písm. j) zák.č. 129/2010 Z.z. namiesto „Ročnej percentuálnej miery nákladov“ údaj „Priemerná ročná percentuálna miera nákladov“, čo vyplýva aj z toho, že súd posudzoval správnosť údaju podľa § 9 ods.2 písm. j) cit. zák., ktorý upravuje RPMN. Zotrval na svojom tvrdení, že žalovaný v zmluve o úvere uviedol RPMN vo výške 65,02% nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Opakovane poukázal na dohodu o poskytnutí služby upravenú v čl. 8 Zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému odmenu v sume 215,72 Eur, ktorú si žalovaný odráta od poskytnutého úveru a žalobcovi poskytol úver nie vo výške 1.500,- Eur, ale vo výške 1.284,28 Eur, čo vyplýva aj z čl. 8 bod 4 zmluvy o úvere.

23. Žalovaný tak neuviedol v zmluve o úvere správnu výšku ním poskytnutého úveru a ani správny údaj RPMN, keďže podľa portálu Ministerstva financií SR pri úvere poskytnutom vo výške 1.284,28 Eur, počtu mesačných splátok 42, výšky mesačnej splátky 80,37 Eur, pri splatení sumy 3.375,54 Eur je RPMN 90,38% a nie žalobcom udávaných 65,02%. V prípade, ak by bol žalovaný poskytol úver vo výške 1.500,- Eur, tak pri týchto istých údajoch by bolo RPMN 68,31%, a nie žalobcom uvádzaných 65,02%. Aj v prípade zarátania nákladu v sume 215,72 Eur je RPMN vo výške 90,38% a nie žalobcom udávaných 65,02%. Tá skutočnosť, že žalovaný uviedol v zmluve nesprávnu RPMN je preukázané aj z toho, že uviedol vyšší úrok z omeškania, a to 70,01% než RPMN 65,02%, pričom RPMN okrem úrokovej sadzby obsahuje aj iné poplatky, z čoho vyplýva, že musí byť minimálne na úrovni ročnej úrokovej sadzby.

24. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Dohode o poskytnutí služby upravená v čl. 8 zmluvy o úvere bola určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 10C/326/2014-143 zo dňa 10.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/40/2017 zo dňa 04.05.2017, preto treba na ňu prihliadnuť.

25. Rovnako nesúhlasil s názorom žalovaného ohľadom nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o rozčleňovaní splátky na istinu, úrok a príslušenstvo, keďže podľa § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. je žalovaný povinný uviesť v zmluve o úvere nielen celkovú výšku splátky tak, ak to urobil, ale aj oddelene uviesť výšku splátky istiny, splátky úroku a splátky poplatkov. Žalovaným vyslovený právny názor je preto v rozpore nielen s cit. ustanovením, ale aj s ustálenou rozhodovacou praxou súdov, napr. uznesením ÚS SR zo dňa 05.06.2013, č.k. II.ÚS 329/2013-15, ktorým Ústavný súd odmietol sťažnosť spoločnosti Č. a.s. ako zjavne neopodstatnenú. Súhlasil aj s odôvodnením súdu prvej inštancie o tom, že pri prejednaní tejto veci nie je možné aplikovať rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, ani Smernicu 2008/48/ES, keďže vnútroštátna právna úprava je iná.

26. Zotrval aj na tom svojom tvrdení, že zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. f) cit. zák., pretože neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, čo vyplýva aj z čl. 9.1 zmluvných dojednaní, ktoré však podľa tvrdenia žalobcu nie sú súčasťou úveru, keďže sa jedná o všeobecné podmienky, ktoré žalobcovi nikdy neboli doručené. Navyše je tento údaj v rozpore s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, na ktorý sa žalovaný počas konania s poukazom na údaj podľa čl. 9 ods.2 písm. f) cit. zák. odvolával. Doba trvania úverovej zmluvy a konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť súčasťou zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje z dôvodu, aby sa s takýmto údajom mohol oboznámiť. Rovnako považoval za neplatné dojednanie o výške úrokov 70,01%, a to pre rozpor s dobrými mravmi, keďže boli dohodnuté v nepomerne vyššej výške, než bola obvyklá sadzba v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úveru, ktoré boli v priemere cca 13% ročne. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012.

27. Záverom poukázal na tú skutočnosť, že v ten istý deň uzatvoril žalobca aj ďalšiu úverovú zmluvu so žalovaným, ktorej úhrada bola tiež predmetom rozhodcovského konania napadnutého žalobou na všeobecnom súde, pričom bolo žalobe rozhodnutím Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13Csr/1/2017 zo dňa 23.03.2017, ktorý posudzoval obdobnú formulárovú zmluvu o úvere tak, že rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zo dňa 08.01.2016 bol zrušený a rozhodnutie je právoplatné a

vykonateľné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak v súlade s princípom právnej istoty, že na rovnakú otázku dá súd rovnakú odpoveď. Navrhol preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

28. K vyjadreniu žalobcu sa už žalovaný nevyjadroval.

29. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods.1 a § 385 ods.1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a takýto postup nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods.1 a § 219 ods.1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

30. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že na základe individuálne uzavretej Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu dňa 20.02.2013 prejednal Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.p., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava nárok žalobcu - spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. uplatnený voči žalovanému D. S. na zaplatenie sumy 2.056,41 Eur vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami tohto sporu dňa 20.02.2013, o ktorom rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 1252/06/15 dňa 08.01.2016. Z tejto zmluvy vyplýva, že dlžník, ktorým je v prejednávanej veci žalobca, požiadal žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur, ktorý žalovaný v prejednávanej veci na základe uvedenej zmluvy žalobcovi poskytol, pričom splácanie úveru dohodol vo forme mesačných splátok po 80,37 Eur v počte 42 s tým, že celkovú čiastku, ktorú musí dlžník - žalobca žalovanému zaplatiť titulom úveru spolu s úrokmi z úveru za celú dobu čerpania úveru činila sumu 3.375,54 Eur.

31. Z bodu 6 Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že revolvingový úver bol žalovanému schválený v čiastke 1.500,- Eur so splatnosťou počas 42 mesiacov pri výške mesačnej splátky 80,37 Eur. RPMN za úver bola dohodnutá v rozsahu 65,02%, ročná úroková sadzba úveru v rozsahu 70,01%, priemerná RPMN za úver bola stanovená v rozsahu 47,29%.

32. Z bodu 7 Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že dlžník a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach na zadnej strane zmluvy, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Dlžník Zmluvu o revolvingovom úvere a teda aj to, že sa so zmluvnými dojednaniami oboznámil a nemá k nim žiadne výhrady, podpísal. Žalovaný sa zaviazal, že s RPMN úveru, pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5 Zmluvy súhlasí bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Pre prípad, že dlžník nebude súhlasiť so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru, je oprávnený od zmluvy odstúpiť, prípadne túto zmluvu s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa jej doručenia žalobcovi.

33. V bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere je obsiahnutá Dohoda o poskytnutí služby (ďalej Dohoda), oddelená od spodnej časti, ktorú zmluvné strany osobitne podpísali. Dohodli v nej odplatu za poskytnuté služby spočívajúce v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur, a to za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa bodu 8.4 je odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru splatná dňom uzavretia Dohody o poskytnutí služby, pričom sa veriteľ a dlžník dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi s tým, že rozdiel z poskytnutej sumy úveru bude po vzájomnom započítaní odplaty v sume 215,75 Eur uhradený na účet dlžníka.

34. Pod podpismi zmluvných strán ohľadom obsahu dohody v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere sa nachádza text, týkajúci sa ešte obsahu samotnej Zmluvy a na záver zmluvné strany poslednú stranu Zmluvy o revolvingovom úvere opätovne opatрили svojimi podpismi.

35. Z bodu 1 zmluvných dojednaní spoločnosti žalovaného vo verzii marec 2013, ktoré zmluvné strany v bode 7 Zmluvy o revolvingovom úvere prehlásili za jej nedeliteľnú súčasť vyplýva, že tieto vymedzujú vzťahy medzi žalovaným ako veriteľom a dlžníkom, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením Zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 3.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že celková výška úveru bude dlžníkovi oznámená peňažnou inštitúciou, pričom táto je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára.

36. Ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v tejto Zmluve), z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania. RPMN bola dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods.2.2 Zmluvy o RÚ.

37. Podľa bodu 3.3 zmluvných dojednaní pri stanovení RPMN v bode 5 Zmluvy vychádzali zmluvné strany z predpokladu, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie práve rovnaký mesiac a že splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky. Za rovnaký mesiac sa podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere a podľa prílohy č. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. považuje 30,41666 dňa, t.j. 365/12.

38. Z bodu 4.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru - peňažných prostriedkov dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa bodu 4.2 zmluvných dojednaní v prípade, že dlžník splatí vždy každých 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 a 48 mesiacov, bude mu za podmienky predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa úver automaticky navýšený, t.j. veriteľ poskytne dlžníkovi revolving vo výške určenej podľa ods.4.1 zmluvných dojednaní a schválenú výšku revolvingu mu oznámi. Na poskytnutie revolvingu nemá dlžník bez predchádzajúceho schválenia a posúdenia schopnosti dlžníka splácať revolving zo strany veriteľa právny nárok. Podľa bodu 4.5 zmluvných dojednaní je úver po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený a ktorý sa stáva platným a účinným dňom poskytnutia každého revolvingu. Deň splatnosti poslednej splátky revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.

39. Podľa bodu 5.1 zmluvných dojednaní zmluvné strany dohodli za poskytnutie úveru povinnosť dlžníka platiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú splatné v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom úroky budú platené bez amortizácie istiny. V oznámení podľa čl. 2 ods.2.2 Zmluvy o revolvingovom úvere veriteľ uvedie, aká časť splátky je určená na splatenie istiny a aká na splatenie úrokov.

40. Podľa bodu 5.2 zmluvných dojednaní za poskytnutie každého revolvingu sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámené dlžníkovi s tým, že tieto sú splatné v mesačných splátkach spolu s istinou revolvingu podľa splátkového kalendára.

41. Podľa bodu 13.1 zmluvných dojednaní v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru podľa Zmluvy o revolvingovom úvere o viac ako 3 mesiace po termíne splatnosti sa všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa Zmluvy o RÚ mali stať splatnými v budúcnosti, stávajú splatnými okamžite. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, veriteľ je oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy, resp. ju okamžite vypovedať.

42. Podľa bodu 14.1 zmluvných dojednaní v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania, t.j. 14,6% ročne a podľa bodu 14.2 je dlžník okrem zmluvnej pokuty povinný platiť veriteľovi aj úrok z omeškania určený podľa § 517 ods.2 OZ vo výške stanovenej Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., výška ktorého bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou nepresahoval maximálnu výšku podľa ods. 14.1 tejto zmluvy o revolvingovom úvere, a to viac ako 10%-tuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie dlžníka so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

43. Podľa bodu 16.3 zmluvných dojednaní záväzkov dlžníka zo Zmluvy o revolvingovom úvere zaniká jeho riadnym a včasným splnením veriteľovi, pričom podľa bodu 16.4 kontrolu dodržiavania zmluvných podmienok ustanovených zák.č. 129/2010 Z.z. vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia so sídlom v Bratislave.

44. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyhotoveného dňa 20.02.2013 vyplýva nielen číslo Zmluvy o revolvingovom úvere, ale aj výška schváleného úveru v sume 1.500,- Eur, splatnosť úveru určená splácaním počas 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru dňa 19.04.2013 a poslednej splátky dňa 19.09.2016, periodicita splácania úveru v mesačných splátkach a dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 19. deň v mesiaci.

45. Rovnako je z oznámenia veriteľa zrejmé RPMN úveru, stanovená na 65,02%. Priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy o revolvingovom úvere bola stanovená na 47,29%.

46. Z karty klienta, ktorú žalobca predložil k dátumu 22.05.2015 vyplýva, že žalobca splácal splátky revolvingového úveru od dátumu 19.04.2013, aj keď s omeškaním, do dátumu 28.08.2014, odkedy už revolvingový úver nesplácal.

47. Rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 1252/06/15 zo dňa 08.01.2016, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť na revolvingový úver suma 2.056,41 Eur s prísl. nadobudol právoplatnosť dňa 15.06.2016 a vykonateľnosť dňa 21.06.2016.

48. Dňa 14.1.2016 bol Exekútorskému úradu Rimavská Sobota JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. doručený návrh žalovaného na vykonanie exekúcie voči žalobcovi a Okresným súdom Lučenec bolo v konaní sp.zn. 7Er/927/2016 udelené poverenie na vymoženie uloženej povinnosti pre súdneho exekútora zo dňa 05.12.2016 v exekúcii vedenej pod zn. EX/921/16. Príkaz na začatie exekúcie zrážkami z iných príjmov bol Sociálnej poisťovni doručený dňa 11.01.2017 a upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 17.01.2017, proti ktorému podal povinný - žalobca námietky. Následne právny zástupca žalobcu oznámil exekútorovi, že ako povinný podal na Okresný súd Lučenec žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, na podklade ktorého sa vedie exekúcia v konaní EX/921/16. Postupom podľa § 46 ods.3 zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podal povinný na všeobecný súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku s poukazom na § 48 ods.2 cit. zák. v lehote na podanie námietok proti exekúcii, t.j. do 15 dní, a teda včas.

49. Žalobca v konaní tvrdil, že žalobu podáva na základe dôvodov uvedených v § 45 ods.1 písm. d), e), g) i), j) a l) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a teda, že stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, že v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom a že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

50. Tvrdil tiež, že rozhodcovský súd nemal právomoc prejednať a rozhodnúť vec, pretože rozhodcovský súd porušil § 28 ods.6 zák. č. 335/2014 Z.z., keď neskúmal, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecných záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

51. Žalobca v konaní namietal neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dohodnutá individuálne. Rozhodcovský súd podľa jeho názoru ignoroval všeobecné záväzné právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, aj keď v odôvodnení uviedol, že skúmal úverovú zmluvu z pohľadu zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa § 53 OZ, pretože zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti a nebola dojednaná v súlade s uvedenými zákonmi, keď neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods.2 pod písm. a) až y) zák. č. 129/2010 Z.z., najmä dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v akom sa budú priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami a obsahuje aj

nesprávne údaje o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Aj keď žalovaný uviedol v zmluve o revolvingovom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov, táto bola uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, keď ju uviedol nižšiu a keď uviedol vyšší úrok z omeškania, ako RPMN, pričom do RPMN nezarátal žalovaný celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom napriek tomu, že mu to určuje zákon. Žalovaný získal výšku peňažných prostriedkov vo forme úveru len v sume 1.284,28 Eur, a to po odpočítaní sumy 215,72 Eur, ktorú bol povinný zaplatiť formou zápočtu na základe Dohody o poskytnutí služby upravenej v čl. 8 Zmluvy o revolvingovom úvere ako náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nesprávnym uvedením RPMN žalovaný poškodil žalobcu ako spotrebiteľa, čo má za následok postih v tom, že podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

52. Zdôraznil tiež, že výška úrokov v zmluve o spotrebiteľskom úvere 70,01% je v rozpore s dobrými mravmi, pretože je vo vysokom nepomere oproti úrokom, ktoré v dobe uzavretia zmluvy boli obvyklou sadzbou k sadzbám uplatňovaným bankami v priemere cca 13% a teda 6-krát vyššia, ako bol povinný žalovaný platiť. Žalobca bol toho názoru, že v prípade preskúmania úverovej zmluvy rozhodcovský súd mohol dospieť k záveru, že sa jedná o neplatný právny úkon z dôvodu jeho nejasnosti a nezrozumiteľnosti. Navyše rozhodcovský rozsudok ukladá žalobcovi zaplatiť okrem sumy 2.056,41 Eur, keď zaplatil z poskytnutej sumy 1.284,28 Eur už sumu 1.319,13 Eur, aj dohodnuté poplatky, úroky, zmluvné pokuty a úroky z omeškania v rozpore so zákonom.

53. Žalovaný v konaní preukázal, že rozhodcovská zmluva bola so žalobcom uzatvorená dňa 20.02.2013 individuálne podľa predpisov účinných v čase jej uzatvorenia, t. j. podľa zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ktorý je potrebné s poukazom na § 73 ods.2 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, keďže bola uzatvorená pred 01.01.2015, na posúdenie jej platnosti aplikovať.

54. Preukázal aj tú skutočnosť, že rozhodcovský súd bol ustanovený v súlade so zákonom, preto mal právomoc na konanie. Zriaďovateľom rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici je podľa údajov uvedených v rozhodcovskej zmluve Victoria Legal Arbiter, s.r.o., IČO: 44826460. Zriaďovateľom rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline je podľa údajov v zozname stálych rozhodcovských súdov Victoria Legal Arbiter, s.r.o., IČO: 44826460, pričom zo zápisu v zozname rozhodcovských súdov vyplýva, že rozhodcovskému súdu zriadenému zriaďovateľom Victoria Legal Arbiter, s.r.o. bolo pridelené č. 64 a k dnešnému dňu je pod týmto číslom evidovaný Victoria rozhodcovský súd v Žiline. Identifikácia rozhodcovského súdu na základe údajov o zriaďovateľovi a zápise v zozname stálych rozhodcovských súdov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR objektívne umožňuje prijať záver, že Stály rozhodcovský súd Victoria, rozhodcovský súd v Žiline je totožný s rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, ktorý je uvedený v rozhodcovskej zmluve, teda že ide o jeden a ten istý Stály rozhodcovský súd. V prejednávanej veci tak konal rozhodcovský súd určený stranami, čo vyplýva aj z predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, ktoré vydal jeho zriaďovateľ a ktoré boli zverejnené v Obchodnom vestníku, rovnako ako aj rokovací poriadok a štatút ako základné predpisy, a to dňa 25.06.2009 pod č. OV 121A/2009 oznámením č. 0000249. Došlo tak len k zmene názvu a sídla rozhodcovského súdu, s čím sa už vysporiadal aj Krajský súd v Žiline v jeho uznesení sp.zn. 1CoE/25/2014 zo dňa 25.03.2014, na ktoré žalovaný poukázal.

55. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere j je aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré je zároveň akceptáciou žiadosti žalobcu o uzavretie zmluvy a je jej súčasťou aj ako príloha, na ktorú odkazuje čl. 7 zmluvných dojednaní.

56. Z ust. čl. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu, a teda navýšení pôvodnej poskytnutej sumy, splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bol dlžník oboznámený, pričom deň splatnosti poslednej splátky revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.

57. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje počet, výšku a termíny splatnosti splátok, žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že typ zmluvy, akou je zmluva o revolvingovom úvere nevyžaduje, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Táto požiadavka by mala opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod. Napriek tomu zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky, termíny splatnosti splátky, a to 19. deň v mesiaci, o čom bol

žalobca oboznámený oznámením veriteľa o schválení úveru, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Je z nich zrejmý aj počet splátok, a to 42, čím boli náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. splnené.

58. Výška splátky je tou sumou, ktorú má na mysli § 9 ods.2 písm. j) Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom pri zmluve o revolvingovom úvere pri rozpisovaní splátky umožňuje výpočet RPMN inak, ako k nemu dospel žalovaný. Navyše Smernica 2008/48 v čl. 10 ods.1 písm. h) upravuje len to, že zmluva má obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Keďže Zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval presne, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe, ako aj s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 je výklad prezentovaný žalobcom ohľadom uvádzania splátok, ktoré sa majú zaplatiť a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne aj dodatočné náklady tak, ako to vyplýva z § 9 ods.5 Zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzané v amortizačných tabuľkách, ktoré nemusia byť súčasťou zmluvy o úvere, čo vyplýva z čl. 10 ods.2 písm. h) a i) Smernice 2008/48, preto bol žalovaný toho názoru, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje náležitosti, ktoré sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok v súlade so zákonom týkajú.

59. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podľa § 9 ods.2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. údaj o RPMN, ako aj celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré vypočítal žalovaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na výšku RPMN nemá žiaden vplyv tá skutočnosť, že žalobca a žalovaný uzavreli Dohodu o poskytnutí služby, ktorá je individuálnym dojednaním podľa § 53 ods.2 OZ, čo vyplýva z bodu 8.6 Dohody, ktorá nebola podmienkou pre založenie iného vzťahu, pričom cena služby je odplata. Je tak vylúčené, aby odplata za poskytnutie odkladu splátok bola zahrnutá do celkovej výšky RPMN z dôvodu doplnkového a dobrovoľného charakteru tohto zmluvného dojednanja.

60. Z ust. § 2 písm. g) zák.č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, pričom do nich patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver.

61. Podľa § 2 písm. i) zák.č. 129/2010 Z.z. ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. V nadväznosti na vyššie uvedené sa do výpočtu celkových nákladov nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Keďže je služba v zmysle Dohody o jej poskytnutí ľubovoľná, a teda ak by ju žalobca nebol podpísal, nikdy by nevznikla, odplatu za takto poskytnuté služby podľa Dohody nemôže žalovaný zahrnúť do celkových nákladov, pretože by postupoval v rozpore so zákonom.

62. Výšku odplaty za úver, ktorý bol poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy, stanovil žalovaný ku dňu 20.02.2013 podľa § 53 ods.6 OZ. Odplata, ktorá je regulovaná podľa § 53 ods.6 OZ vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa, t.j. okrem úroku aj ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má povinnosť žalobca zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné, a teda predpokladom pre získanie úveru.

63. Podľa § 28 ods.6 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu 20.02.2013 stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.

64. Podľa § 45 ods. 1, písm. c) cit. zák. sa účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak sa rozhodcovským rozsudkom rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, podľa písm. d) cit. ust. stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, podľa písm. e) cit. ust. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, podľa písm. g) cit. ust. v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, podľa písm. i) cit. ust. stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, podľa písm. j) cit. ust. rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom a podľa písm. l) cit. ust. rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

65. Podľa § 45 ods. 3 cit. zák. súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l).

66. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ) v znení ku dňu 20.02.2013 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

67. Podľa ods. 2 cit. ust. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

68. Podľa ods. 3 cit. ust. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

69. Podľa ods. 4 cit. ust. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

70. Podľa § 53 ods. 1 cit. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

71. Podľa ods. 2 cit. ust. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

72. Podľa ods. 3 cit. ust., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

73. Podľa ods. 6 cit. ust., ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

74. Podľa § 54 ods. 1 cit. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

75. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu 20.02.2013 tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

76. Podľa § 1 ods. 2 cit. zák. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

77. Podľa § 2 písm. g) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

78. Podľa § 2 písm. i) cit. zák. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

79. Podľa § 9 ods. 2, písm. f), i), j), k) a y) cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

80. Podľa § 9 ods.5 cit. zák. amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

81. Podľa § 11 ods. 1, písm. a), b) a d) cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

82. Podľa § 18 ods. 1, cit. zák., ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

83. Podľa § 19 ods. 1 cit. zák. sa ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

84. Podľa § 19 ods. 2 cit. zák. sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov, na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

85. Podľa § 19 ods. 3 cit. zák. pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

86. Podľa § 21 ods.2 cit. zák. ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

87. Predmetom preskúmania správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom je, či existujú dôvody uvádzané žalobcom s odkazom na § 45 ods.1 písm. d), e), g), i), j) a l) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní na zrušenie Rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.p., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava sp. zn. 1252/06/15 zo dňa 08.01.2016, ktorým bol žalobca zaviazaný na peňažné plnenie.

88. S prihliadnutím na rozsah a dôvody uvádzané žalovaným v odvolaní, sa odvolací súd zaoberal tvrdeniami žalovaného, ktorými napadol právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď tento na základe vykonaných dôkazov dospel k záverom, že rozhodcovským súdom boli pri jeho rozhodovaní, porušené práva žalobcu s odôvodnením, že rozhodcovský súd nevzal do úvahy, že pri dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami tohto sporu dňa 20.02.2013, o ktorom rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 1252/06/15 dňa 08.01.2016 neboli dodržané ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako všeobecného právneho predpisu na ochranu práv žalobcu ako spotrebiteľa a že toto porušenie malo za následok zrušenie uvedeného rozhodcovského rozsudku.

89. Ak mienil žalobca, ktorý je spotrebiteľom, dosiahnuť zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bol povinný preukázať, že existuje niektorý z dôvodov vymedzených v písmenách a) až l) § 45 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

90. Dôvody pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku sú v uvedenom ustanovení hmotnoprávneho, ako i procesnoprávneho charakteru, pričom žalobca z nich uviedol len niektoré, a

to dôvody obsiahnuté v § 45 ods.1, písm. d), e), g), i), j) a l) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Najmä dôvody hmotnoprávneho charakteru vyjadrené v písmenách a), c), e), i) a j) citovaného ustanovenia naznačujú závažné porušenia práv spotrebiteľov, či už titulom porušenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo osobitných predpisov určených na ochranu práv spotrebiteľa, preto § 45 cit. zák. ukladá v odseku 3. súdu ex offo skúmať tie dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktoré sú uvedené v odseku 1, § 45 pod písm. c), e) a i) až l).

91. Zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami tohto sporu dňa 20.02.2013 vyplýva, že dlžník, ktorým je v prejednávanej veci žalobca, požiadal žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur, ktorý žalovaný v prejednávanej veci na základe uvedenej zmluvy žalobcovi aj poskytol, pričom splácanie úveru dohodol vo forme mesačných splátok po 80,37 Eur v počte 42 s tým, že celkovú čiastku, ktorú musí dlžník - žalobca žalovanému zaplatiť titulom úveru spolu s úrokmí z úveru za celú dobu čerpania úveru činila sumu 3.375,54 Eur.

92. Na tomto závere nič nemení tá skutočnosť, že na základe vzájomného započítania pohľadávok strán sporu obdržal žalovaný sumu úveru zníženú o odplatu podľa Dohody obsiahnutej v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá na poskytnutú sumu úveru žalovaným nemá z tohto dôvodu podstatnejší vplyv.

93. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku uvádzané žalobcom pod písm. d) § 45 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a to že stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, žalobca v konaní nepreukázal. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že rozhodcovský súd, ktorý mal právomoc vec prejednať a rozhodnúť, bol Slovenský arbitrážny súd, ktorý je nástupníckym rozhodcovským súdom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Slovak Arbitration Court s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava, IČO: 44130481, zriadený podľa zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Slovenskému arbitrážnemu súdu zriadenému Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov ZZPO, so sídlom Krížna 56, Bratislava bolo udelené povolenie Najvyššieho súdu SR rozhodovať spotrebiteľské spory dňa 19.03.2015 pod č. SR S 002, preto sa stal nástupníckym rozhodcovským súdom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Slovak Arbitration Court s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava podľa § 73 ods.5 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Preskúmaním procesného postupu v konaní rozhodcovského súdu súd prvej inštancie zistil, že v ňom boli dodržané procesné predpisy, preto žiaden nedostatok, ktorý by mohol mať vplyv na výsledok sporu, nenastal.

94. Rovnako súd prvej inštancie správne právne posúdil, že nebol splnený ani ďalší zo žalobcom v § 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. uvedených dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku upravený pod písm. e), a to, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 3 a 4 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ktorý platil ku dňu jej uzavretia dňa 20.02.2013 alebo že je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným pod č. XXXXXXXXXXXX na samostatnom dokumente, písomne a s jej uzatvorením žalobca bez výhrad svojim podpisom dňa 20.02.2013 súhlasil. Rozhodcovská zmluva tak jednoznačne založila právo výberu rozhodcovského súdu medzi dvomi subjektmi, a to Stálym arbitrážnym súdom zriadeným Slovak Arbitration Court, s.r.o. Bratislava, resp. Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria Legal Arbiter, s.r.o. so sídlom Banská Bystrica, pričom výber súdu spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Z jej obsahu vyplýva, že jej uzatvorenie, prípadne neuzatvorenie nemá žiadnu návaznosť na úverovú zmluvu a ani uzatvorenie úverovej zmluvy nie je podmienené uzatvorením rozhodcovskej zmluvy. Žalobca v postavení spotrebiteľa mal právo, aj pokiaľ takúto rozhodcovskú zmluvu podpísal, v lehote 14 dní od nej odstúpiť, čo nevyužil. Súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že nie je daný dôvod k tomu, aby bola rozhodcovská zmluva absolútne neplatným právnym úkonom.

95. Ďalším dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku bol dôvod uvedený v § 45 ods. 1, písm. g) zák. č. 335/2014 Z.z., a to že v konaní nebol správne zistený skutkový stav z dôvodu, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. K

tomuto dôvodu žalobca neuviedol v konaní žiadne tvrdenia a nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, preto sa ním súd prvej inštancie podrobnejšie nezaoberal.

96. Súd prvej inštancie sa však podrobne zaoberal dôvodmi uvedenými žalobcom v žalobe, ktoré sú upravené v § 45 ods. 1. písm. i) a l) zák. č. 335/2014 Z.z., a to, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tieto dôvody bol súd povinný skúmať aj s poukazom na § 45 ods. 3 cit. zák. ex offo, a teda, aj keby ich žalobca nebol v žalobe uviedol.

97. Takýmto všeobecne záväzným právnym predpisom na ochranu práv spotrebiteľa, ktorého porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a na nesprávne právne posúdenie veci je okrem Občianskeho zákonníka aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 20.02.2013, ktorý v § 9 upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré musí každá zmluva uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom obsahovať.

98. Súd prvej inštancie po preskúmaní zmluvy o revolvingovom úvere zistil, že neobsahuje výšku a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f), úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i), údaj o RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j), priemernú RPMN (§ 9 ods. 2 písm. y), v dôsledku čoho mal rozhodcovský súd posúdiť úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, s ktorým posúdením sa odvolací súd nestotožnil.

99. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za dôležité zdôrazniť, že zmluva o revolvingovom úvere je síce zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia, pre ktorú platia ustanovenia tohto zákona, avšak má určité špecifiká, ktoré musí súd pri rozhodovaní o nej a o nárokoch z nej rešpektovať.

100. Revolvingový úver je tzv. obnoviteľný úver, kedy je klientovi poskytnutý finančný úverový rámec, z ktorého môže čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty. Postupným splácaním sa disponibilná čiastka úverového rámca znovu obnovuje. Každým nákupom sa tato suma znižuje, každou splátkou sa naopak prostriedky na nákup ďalšieho tovaru na úver zvyšujú.

101. Aj keď v konaní nebolo sporné, že žalobca pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere vystupoval ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, t. j. vystupoval ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 OZ) a žalovaný pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, t. j. vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 OZ, s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. stanovené náležitosti, keď nerozčleňuje jednotlivé splátky na splátky istiny, úroku a príslušenstva a keď neuvádza dostatočne jasne dobu trvania zmluvy, a teda neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) cit. zák.), sa odvolací súd nestotožnil.

102. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje nielen na čl. 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní, ktorý obsahuje údaj o tom, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na dobu neurčitú, ale aj na § 9 ods. 5 zák. č. 129/2010 Z.z., preto vyžadovať pri takomto type úveru uvedenie dňa jej ukončenia je v rozpore nielen so zmluvou, ale aj s cit. zákonom.

103. Zo zmluvy o revolvingovom úvere pritom jasne vyplýva, že dlžník, ktorým je v prejednávanej veci žalobca, požiadal žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur, ktorý žalovaný žalobcovi poskytol, pričom splácanie úveru dohodol vo forme mesačných splátok po 80,37 Eur v počte 42 s tým, že z bodu 7.1. písm. g), 7.2 a z čl. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu, a teda navýšení pôvodnej poskytnutej sumy splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bol dlžník oboznámený, pričom deň splatnosti poslednej splátky revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky tak vyplýva nielen zo splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru, ktorý bol žalobcovi riadne

predložený, na základe čoho je údaj o termíne konečnej splatnosti úveru stanovený dňom 19.09.2016 jednoznačne.

104. Voči právnomu názoru súdu prvej inštancie o tom, že rozhodnutím Súdneho dvora EÚ C 42-15 bol poskytnutý výlučne výklad Smernice, a nie výklad zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je oprávnený robiť len všeobecný vnútroštátny súd nemá odvolací súd žiadne výhrady.

105. Právny názor súdu prvej inštancie, že ak splátky spotrebiteľského úveru nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere rozčlenené na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, spotrebiteľský úver sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov však podľa názoru odvolacieho súdu, a to napriek tomu, že priamy účinok Smernice, keďže sa jedná o právne vzťahy horizontálne, teda medzi jednotlivcami, nie je možný, v kontexte záveru rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 - Home Credit Slovakia, a.s., c/a Klára Bíróová, právne neobstojí.

106. Každý členský štát Európskej únie je povinný vykladať a aplikovať vnútroštátne právo v súlade s právom Európskej únie. Z judikatúry Súdneho dvora nesporne vyplýva, že táto uznáva princíp nepriameho účinku Smerníc, ak pri ich implementácii členskými štátmi dôjde k pochybeniu, čo sa prejavuje práve súladným - eurokonformným výkladom súdom.

107. Význam nepriameho účinku v horizontálnych vzťahoch vyplýva aj z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-555/07, body 47 a 48, v ktorých sa uvádza: „...Napriek tomu sa povinnosť členských štátov vyplývajúca z určitej Smernice na dosiahnutie výsledku stanoveného touto Smernicou, ako aj ich povinnosť prijať všetky potrebné opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy na zabezpečenie plnenia tejto povinnosti vzťahuje na všetky orgány členských štátov, vrátane súdnych orgánov v rozsahu ich právomoci (pozri najmä v tomto zmysle rozsudky z 10.04.1984, von Colson a Kamann, 14/83, Zb. s. 1891, bod 26; z 13.11.1990, Marleasing, C-106/89, Zb. s. I-4135, bod 8; Faccini Dori bod 26; z 18.12.1997, Inter-Environnement Wallonie, C 129/96, Zb. s. I-7411, bod 40; Pfeifferai bod 110, ako aj z 23.04.2009 Angelidaki ai., C-378/07 až C-380/07, Zb. s. I-3071, bod 106. Z toho vyplýva, že uplatňujúc vnútroštátne právo, vnútroštátny súd, ktorý má podať jeho výklad, musí ho v čo najväčšej možnej miere vykladať v zmysle znenia a účelu tejto Smernice, aby bol dosiahnutý výsledok, ku ktorému táto Smernica smeruje a prispôbiť sa tak čl. 288, 3. odseku ZFEU (pozri v tomto zmysle rozsudky von Colson a Kamann už citovaný bod 26; Marleasing už citovaný, bod 8; Faccini Dori bod 26, ako aj Pfeiffer a i., už citovaný, bod 113). Požiadavka výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom únie vyplýva zo systému Zmluvy, ktorá tým umožňuje vnútroštátnemu súdu, aby v rámci svojich právomocí zabezpečil plnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o spore.

108. Z uvedeného preto vyplýva, že súd členského štátu nemôže na újné právo, ktoré musí zohľadniť pri dodržaní nepriameho účinku smerníc nazerať ako na porušenie vlastného právneho poriadku, a to ani s odôvodnením, že by postupoval contra legem a že by bola narušená zásada právnej istoty.

109. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., v znení „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov...“ je z uvedených dôvodov nutné vykladať eurokonformne, t. j. v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorý vyžaduje od právnej úpravy členského štátu EÚ len to, aby „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádzala výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa“.

110. Vyššie uvedená skutočnosť vyplýva práve z odpovede SD EÚ vo veci C-42/15, keď Súdny dvor v rozhodnutí uviedol, že čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že „...nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.“ Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

111. Súd prvej inštancie mal aplikovať na prejednávanú vec závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C 42-15 zo dňa 09.11.2016 a jeho účinky posúdiť v zmysle znenia účelu Smernice. Keďže takto nepostupoval, je jeho právny názor na výklad ust. § 9 ods.2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z., a to či už gramaticky, sémanticky alebo teologicky, nesprávny.

112. Nie je možné akceptovať ani názor žalobcu, že z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, napr. uznesenia ÚS SR zo dňa 05.06.2013, č.k. II.ÚS 329/2013-15, ktorým odmietol sťažnosť spoločnosti Č. a.s. ako zjavne neopodstatnenú vyplýva správnosť tvrdenia žalobcu o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a

termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je treba vykladať tak, že v Zmluve musí veriteľ presne rozpísať splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov, a to z toho dôvodu, že citované rozhodnutie Ústavného súdu SR bolo vydané skôr, než rozhodnutie SD EÚ C-42/15, preto na jeho závery nemohol ústavný súd reagovať.

113. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je nevyhnutné, aby zmluva o revolvingovom úvere uvádzala členenie a presnú splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a aj posledný deň jeho splatnosti, aj keď konečný dátum splatnosti úveru pri tomto type úveru nie je dosť dobre možné ani určiť. Spotrebiteľský revolvingový úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcovi nie je preto možné z dôvodu uvádzaného súdom prvej inštancie s odkazom na § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy považovať za bezúročný.

114. Súd prvej inštancie po preskúmaní Zmluvy o revolvingovom úvere zistil aj to, že obsahuje nesprávny údaj o RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j), priemernú RPMN (9 ods. 2 písm. y) a úroky, výška ktorých je v rozpore s dobrými mravmi. RPMN nie je uvedená podľa jeho názoru zrozumiteľným spôsobom, pretože ak ročná sadzba úroku má byť 70,01%, potom priemerná RPMN, do ktorej je zahrnutá nielen úroková sadzba, ale všetky poplatky a náklady s úverom spojené, nemôže predstavovať 46,35% (správne 47,29%). Podľa názoru súdu prvej inštancie mal žalovaný do výšky RPMN započítať žalobcom namietanú sumu 215,75,-Eur ako plnenie vo forme odplaty v zmysle Dohody o poskytnutí služby upravenej v bode 8.1, začlenennej do zmluvy o revolvingovom úvere, pretože toto plnenie nemá povahu samostatného plnenia tak, ako to žalovaný nesprávne tvrdil, keďže je súčasťou dojednaní uvedených na zadnej strane zmluvy o revolvingovom úvere prehlásených za neoddeliteľnú súčasť zmluvy/žiadosti. Pokiaľ teda bola takáto žalovaným poskytnutá služba spoplatnená a dojednaná v úverovej zmluve, mala sa do výšky RPMN započítať, a to o to skôr, že žalovaný v konaní nevyvrátil tvrdenia žalobcu, z akého dôvodu ročná sadzba úveru dojednaná vo výške 70,01% preyšuje priemernú RPMN vo výške 46,35% (správne 47,29%).

115. Odvolací súd nesúhlasí s vyššie uvedenými závermi súdu o tom, že nesprávne uvedená priemerná ročná percentuálna miera nákladov (priemerná RPMN) a ročná úroková sadzba v Zmluve o revolvingovom úvere bol jeden z dôvodov, pre ktorý rozhodcovský súd rozhodol nesprávne, pretože údaj o priemernej RPMN nemá s ročnou úrokovou sadzbou, čo vyplýva aj z § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a čo správne namietal aj žalovaný v odvolaní, žiadnu súvislosť.

116. Podľa § 9 ods.2 písm. j) zák.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 20.02.2013 sa ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočíta na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN.

117. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ hlavne ohľadom ceny úveru <<https://sk.E..L>. Je to údaj, ktorý má predovšetkým umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru tou -ktorou bankou alebo peňažnou inštitúciou. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom.

118. Ročná percentuálna miera nákladov obsahuje teda okrem výšky úrokovej sadzby <<https://sk.E.J> určenej v percentách aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové, a to poplatky, ktoré sa platia na začiatku úverového vzťahu (poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za sprostredkovanie, administratívny poplatok), pričom každá inštitúcia má úroveň poplatkov inú a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať) Ide o poplatky, ktoré je v každom prípade potrebné pri konkrétnom úvere zaplatiť. Ak ide o úver z banky a súčasť úveru je povinnosť mať otvorený úverový účet a platiť zaň poplatok, tak sa tento poplatok do RPMN zaráta. Banky a iné finančné inštitúcie majú právo aj na poplatky alebo úroky z omeškania, tieto sa však do RPMN nezarátavajú. Nezarátavajú sa ani poplatky napr. za mimoriadny výpis z účtu, lebo ide o poplatky, ktoré nie sú povinné. Povinnou sumou na zarátanie do základu pre výpočet RPMN preto nebola ani odplata dohodnutá v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere.

119. Odvolací súd sa nestotožnil ani s právnym názorom súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný mal do základu pre výpočet výšky RPMN započítať žalobcom namietanú sumu 215,75,-Eur ako plnenie

v zmysle Dohody o poskytnutí služby upravenej v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere, pretože nemá povahu samostatného plnenia, keďže je súčasťou dojednaní uvedených na zadnej strane zmluvy o revolvingovom úvere prehlásených za neoddeliteľnú súčasť zmluvy/žiadosti. Je potrebné uviesť, že žalobca pri podpísaní Dohody o poskytnutí služby upravenej v bode 8.1, ktorú musel podpísať osobitne a v ktorej si so žalovaným vyjednával pre seba výhodnejšiu pozíciu pre prípad, že by nemohol splátky v dohodnutých termínoch platiť, musel presne vedieť, prečo túto dohodu a za akých podmienok podpisuje. Nešlo pritom o žiadne povinnosti, ktoré by mu bol žalovaný nanucoval alebo podsúval, pretože sa mohol rozhodnúť, že o odklad splátok záujem nemá. Ak však samostatne oddelenú časť v Zmluve bez výhrad podpísal, znamená to, že s jej obsahom súhlasil aj za takú cenu, že bude musieť žalovanému za túto službu zaplatiť, o čo sa mu zníži výška úveru.

120. Z obsahu Dohody pod bodom 8 zmluvy a jej umiestnenia na poslednej strane Zmluvy o revolvingovom úvere nesporne vyplýva, že sa jednalo o samostatný právny úkon, oddelený od predmetu Zmluvy o revolvingovom úvere, keďže poskytnutie revolvingového úveru na tejto Dohode o odklade splátok žiadnym spôsobom nezáviselo. Žalobca sám v Dohode vyhlásil, že táto nie je podmienkou pre iný, a teda úverový vzťah, pričom šlo o dohodu dobrovoľnú, ktorá nebola podmienkou získania úveru a ani uzavretie zmluvy o úvere nebolo podmienené podpisom Dohody, preto sa ani odplata s poukazom na § 2 písm. g) zák.č. 129/2010 Z.z. nemohla započítať do základu pre výpočet RPMN. Žalobca ako spotrebiteľ nemusel túto dohodu uzatvoriť na to, aby získal spotrebiteľský úver a ani preto, aby ho získal za žalovaným ponúkaných podmienok.

121. Z obsahu bodu 8.4 Dohody dostatočne jasne vyplýva, že žalobca súhlasil so zaplatením odplaty 215,75 Eur, keď túto dohodu dňa 14.02.2013 v Lučenci podpísal, pričom nie je podstatné, či túto sumu zaplatil zvlášť v hotovosti, prípadne bezhotovostným spôsobom alebo či súhlasil s tým, že na základe dohody zmluvných strán dôjde k jej úhrade vzájomným zápočtom. Žalobca mal po schválení úveru žalovaným nárok na poskytnutie úveru v sume 1.500,- Eur, ktorú sám od žalovaného žiadal a žalovaný mal nárok na odplatu ako cenu služby, na zaplatení ktorej sa so žalobcom ohľadom posunutia splátok dohodol a s úhradou ktorej, pričom je jedno akou formou, súhlasil, čo vyjadril aj svojim podpisom. Vzájomným započítaním pohľadávok, ktoré sa stali splatnými v rovnaký deň a s ktorým obe zmluvné strany súhlasili, zanikla podľa § 58O a nasl. Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zaplatiť žalovanému odplatu vo výške 215,75 Eur, a preto mu vzniklo právo na vyplatenie úveru poskytnutého mu žalovaným len v sume rozdielu, a to 1.284,28 Eur. Neznamená to však, že by bol žalovaný poskytol žalobcovi úver len v uvedenej sume tak, ako to v konaní žalobca nesprávne tvrdil.

122. Pokiaľ teda bola takáto služba v prospech žalobcu, s ktorou evidentne súhlasil, inak nemal dôvod Dohodu pod bodom 8 Zmluvy podpísať spoplatnená a individuálne dojednaná, nebol daný zákonný dôvod, keďže šlo o odplatu, ktorú zákon v § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. nezahŕňa do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a ktorú by musel spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, aby sa do základu pre výpočet RPMN započítala. Je tak vylúčené, aby odplata za poskytnutie odkladu splátok bola zahrnutá do celkovej výšky RPMN z dôvodu doplnkového a dobrovoľného charakteru tohto zmluvného dojednanania.

123. Keďže žalobca podpísal v ten istý deň okrem Dohody v bode 8 zmluvy aj samotnú zmluvu, za nedeliteľnú súčasť ktorej boli prehlásené aj zmluvné dojednaná, a to na tom istom liste Zmluvy o revolvingovom úvere samostatne, mal dojednaniam v zmluve venovať náležitú pozornosť.

124. Odvolací súd neprihliadol ani na argumenty žalobcu, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Dohode o poskytnutí služby upravenej v čl. 8 Zmluvy o úvere bola určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 10C/326/2014-143 zo dňa 10.01.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/40/2017 zo dňa 04.05.2017, pretože výrok právoplatného rozsudku je záväzný s poukazom na § 228 ods. 1, ale aj § 298 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) len pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku. V takomto prípade ide o subjektívnu záväznosť rozsudku, čomu neodporuje ani to, že sa jedná o rozsudok vydaný v individuálnom spotrebiteľskom spore. Ak súd v akomkoľvek spotrebiteľskom spore zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiacej so spotrebiteľskou zmluvou posúdi zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti a uvedie to vo výroku rozsudku, je rozsudok vydaný v takomto individuálnom spotrebiteľskom spore podľa § 290 až § 300 CSP záväzný rovnako len inter partes, t.j. pre strany konania a pre subjekty uvedené v § 228 CSP a len v prejednávanej veci a nie je záväzný

pre každého. Civilný sporový poriadok nenadväzuje na pravidlo, podľa ktorého by malo byť vyhlásenie neprijateľnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore záväzná aj pre dodávateľa v iných zmluvách alebo pre iných dodávateľov.

125. Práve subjektívna záväznosť rozsudku v individuálnom spotrebiteľskom spore bola dôvodom pre zavedenie osobitnej regulácie konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach upravenej v § 301 až § 306 CSP, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou v samostatnom konaní a skúma tiež nekalé obchodné praktiky, nezávisle od okolností konkrétneho prípadu. Rozsudok vydaný v takomto konaní je záväzný pre každého.

126. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že sa s vyhlásením zmluvnej podmienky obsiahnutej v bode 8 Zmluvy o úvere za neprijateľnú vo vyššie uvedenom súdnom konaní potom, ako sa s obidvoma rozhodnutiami podrobne oboznámil, nestotožnil. Svoj názor, prečo považoval Dohodu obsiahnutú v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere za Dohodu o samostatnom predmete, uzavretú so stanovením konkrétnych práv a povinností zmluvných strán, ktorej uzatvorenie nepodmieňovalo uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere. Prečo Dohodu posúdil ako platný právny úkon, ktorý podmienky neprijateľnosti nespĺňa, zdôvodnil vyššie.

127. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na bod 7 Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý žalovanému umožnil v prípade, že nebude súhlasiť so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru od zmluvy odstúpiť, prípadne ju s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa jej doručenia, čo žalobca nevyužil a úver od žalovaného vyčerpal.

128. K rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13Csr/1/2017 zo dňa 23.03.2017, ktorým žalobca tiež argumentoval, pretože súd posudzoval obdobnú formulárovú zmluvu o úvere a rozhodol tak, že rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zo dňa 08.01.2016 zrušil, pričom rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné odvolací súd poukazuje na vyššie uvedený právny názor. Pokiaľ nie je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, nie je možné rozhodnúť v prospech žalobcu, aj keď je pravdou jeho tvrdenie, že na rovnakú otázku, by mal dať súd rovnakú odpoveď. Ak ale rozhodnutie súdu prvej inštancie nepodliehalo odvolaciemu prieskumu, nie je možné dospieť k záveru, okrem toho, že rozhodnutím súdu prvej inštancie nie je odvolací súd viazaný, že by bolo bývalo, pokiaľ by bolo proti nemu podané odvolanie, v odvolacom konaní ako vecne správne aj potvrdené.

129. Ak teda žalobca uzatvoril Dohodu o odklade splátok za odplatu, s výškou ktorej súhlasil, nie je zahrnutie sumy odplaty 215,75 Eur za odklad splátok žalovaným do základu pre výpočet RPMN v žiadnom prípade na jeho škodu, pretože RPMN vypočítal žalovaný v konečnom dôsledku z nižšej sumy, a to zo sumy 1.284,28,-Eur a nie zo sumy 1.500,-Eur, preto žalobca počas doby splácania jednotlivých splátok neplatil z odpočítanej sumy odplaty žiadne úroky a ani poplatky. Odpočítaním odplaty dohodnutej v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere zo základu pre výpočet RPMN žalobca žalovanému len úver zvýhodnil.

130. Doručením Oznámenia veriteľa o schválení úveru bola žalobcovi zrejme aj RPMN v sadzbe 65,02%, pričom jej výpočet bol aj nedeliteľnou súčasťou Oznámenia veriteľa o schválení úveru. Žalovaný pri výpočte RPMN v prejednávanej veci vychádzal zo vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Uvádza v ňom jednoznačne, že žalobcovi poskytol úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý bude splácať mesačnými splátkami vo výške 80,37 Eur, pričom za základ pre výpočet RPMN určil správne len sumu 1.284,25 Eur.

131. Žalovaný pritom vypočítal predpokladanú RPMN za úver v rozsahu 70,01% ročne pri priemernej RPMN za úver 46,35 Eur už v čase vyhotovenia Zmluvy/žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ktorú uviedol v bode 5 už pri jej vyplňaní, pričom žalobca bol už vtedy oboznámený s počtom splátok, ktorými mal úver, ktorý žiadal vo výške 1.500,- Eur splácať, s dňom, určeným na 19. deň v mesiaci, v ktorý mal splátky mesačne splácať, s výškou splátky vrátane úrokov v sume 80,37 Eur a s celkovou čiastkou, ktorú bude musieť zaplatiť. Schválením úveru sa RPMN znížila z predpokladaných 70,01% uvedených v bode 5 zmluvy na 65,02%, čo žalovaný žalobcovi riadne oznámil, pričom žalobca nemusel v zmluvnom vzťahu zotrvať a mohol od zmluvy do 1 mesiaca, ak s podmienkami žalovaného nebol

spokojný, odstúpiť. Celková suma 3.375,54 Eur bola vytvorená z časti poskytnutého úveru a úrokov za celú dobu čerpania úveru, vrátane všetkých ostatných poplatkov, na ktoré žalobcovi vzniklo právo.

132. Výpočty RPMN, ktoré si vyhotovil sám žaloba pre rôzne situácie a ktoré predložil do spisu nemajú pre prejednanú vec relevanciu, a to najmä z toho dôvodu, že kalkulácia žalobcu nie je natoľko presná ako kalkulácia žalovaného, ktorý do základu pre výpočet RPMN musel zaradiť všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, pričom do nich patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ktoré tvoria spolu celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, keďže podľa § 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z. sú ročnou percentuálnou mierou nákladov práve vyššie uvedené celkové náklady, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 cit. zák.

133. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, aké vstupné údaje presne žalobca pri výpočte RPMN ním samotným do kalkulačky zadal, avšak dátum splatnosti prvej a ani poslednej splátky neuviedol správne, pretože žalobca dohodol so žalovaným splatnosť splátok na dátum 19. dňa bežného kalendárneho mesiaca, a nie na 31. deň bežného kalendárneho mesiaca, preto vstupné údaje žalobcu v kalkulačke neboli správne.

134. Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom výšky ročnej úrokovej sadzby úveru uvedenej v oznámení veriteľa o schválení úveru, ako aj doplnenej do bodu 6 údajov o schválenom revolvingovom úvere, ktorá sa nijakým spôsobom nelíšila od údajov v bode 5, o ktorých žalobca v čase podpísania žiadosti o poskytnutie úveru vedel, odvolací súd uvádza, že výška ročnej úrokovej sadzby, aj keď nepriamo, výšku RPMN upravenú v písm. j) § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. síce ovplyvňuje, napriek tomu sama o sebe nemá pre prejednanú vec podstatnejší význam. Úrok za úver, na ktorom sa zmluvné strany dohodli je len jedným z ukazovateľov nákladovosti revolvingu, a nie samostatným nárokom, ktorý by si žalovaný vo vzťahu k žalobcovi uplatňoval. Má preto pri výpočte RPMN len čiastočný význam a jeho výšku je treba posudzovať v kontexte s tým, že má charakter odplaty za poskytnutie úveru, na platení ktorej sa žalobca v čl. 5.1 zmluvných dojednaní za poskytnutie úveru s veriteľom - žalovaným dohodol. Ich úhrada nebola ani predmetom rozhodcovského konania. Takto dohodnuté zmluvné úroky sú splatné v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a oznámené žalobcovi oznámením, ktoré mu v súlade s čl. 2 ods.2.2 zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný zaslal.

135. Výška úrokov ako odplaty za žalovaným poskytnutý úver bola v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere upravená v § 53 ods.6 OZ, ktorý je potrebné aplikovať v nadväznosti na § 502 Obch. zák., upravujúceho výšku úroku z úveru za predpokladu, že sa na jeho platení zmluvné strany dohodli.

136. Z ust. § 53 ods.6 OZ v znení ku dňu 20.02.2013 nesporne vyplynulo, že ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom, nie na bankovom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Výška celkovej odplaty bola teda regulovaná, a to nielen pokiaľ ide o jej zložku, ktorou bola ročná úroková sadzba úveru, ale aj jej celková výška, na ktorú mal vplyv aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom čase vyplýva, že táto nebola podstatne prevýšená, keďže obvyklou odplatom je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR, ktorú ku dňu uzatvorenia zmluvy 20.02.2013 stanovilo vo výške 47,29%.

137. Dohodnutá odplata v Zmluve o revolvingovom úvere priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala, keďže podľa ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky tak, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy k novelizácii vyhlášky č. 87/1995 Z.z. účinnnej od 15.08.2014, bolo možné za podstatné prevýšenie odplaty považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27%. Odplata v prejednávanej veci vyjadrená v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere v nadväznosti na Oznámenie žalovaného o schválení revolvingového úveru vo výške 70,01%, nie je oproti priemernej hodnote RPMN platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere v rozsahu 47,29% sadzbou, ktorá by podstatným spôsobom túto sadzbu prevyšovala.

138. Platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorenom do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok Ministerstvom financií SR je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Priemernú RPMN určuje Ministerstvo financií SR na základe údajov získaných za celý finančný trh, a nie na základe údajov z konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a od tejto nie je možné sa odchýliť.

139. Z uvedeného preto vyplýva, že kým v prípade RPMN a ročnej úrokovej sadzby ako údaj, ktorý vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj keď v prípade revolvingového úveru je RPMN možné fakticky určiť len pri uzatváraní zmluvy, pričom do budúcnosti už tento údaj nemusí mať relevanciu, je možné vyvodiť určitú spojitosť, v prípade priemernej RPMN a ročnej úrokovej sadzby, takéto spojenie objektívne neexistuje.

140. Ak teda súd prvej inštancie uviedol, že priemerná RPMN, v ktorej je zahrnutá nielen úroková sadzba, ale všetky poplatky a náklady spojené s úverom, nemôže predstavovať 46,35% (správne 47,29%), potom je takýto záver súdu nesprávny. Priemerná RPMN bola určená Ministerstvom financií SR podľa § 21 ods.2 zák.č. 129/2010, pričom pre jej určenie nie je rozhodujúci a ani podstatný žiaden údaj týkajúci sa konkrétneho úveru.

141. Súd prvej inštancie tak dospel k nesprávnemu záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z., resp. že ju obsahuje ako nesprávnu hodnotu, pretože údaj o priemernej RPMN je údajom odlišným od RPMN, ktorý nie je možné s výškou úrokovej sadzby porovnávať.

142. Výška ročnej úrokovej sadzby výšku RPMN upravenú pod písm. j) § 9 ods.2 cit. zák. síce nepriamo ovplyvňuje, napriek tomu v prípade priemernej RPMN podľa písm. y) cit. ust. chyba akákoľvek vzájomná previazanosť.

143. Právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ktorými odôvodnil zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je v súlade so skutkovým stavom, ktorý na základe vykonaného dokazovania zistil a ani so Zákonom o spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom. Rozhodcovský súd rozhodol podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, pričom peňažné plnenie, na ktoré žalobcu zaviazal nie je ani objektívne nemožné, ani právom nedovolené a neodporuje ani dobrým mravom. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva správne právne posúdenie veci, keď dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že bola dojednaná v súlade so zákonom.

144. Rozhodcovský súd mal právomoc prejednať a rozhodnúť vec, pričom z odôvodnenia ním vydaného rozhodcovského rozsudku dostatočne jasne a podrobne zdôvodnil, že nárok žalovaného, ktorý bol v rozhodcovskom konaní v postavení žalobcu, nie je založený na žiadnej neprijateľnej podmienke a ani na takom zmluvnom dojednaní, ktoré by bolo v rozpore s ustanoveniami všeobecných záväzných právnych predpisov na ochranu práv žalobcu v tejto veci ako spotrebiteľa.

145. Z vyššie uvedených dôvodov zmenil odvolací súd podľa § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní zamietol.

146. O nároku na náhradu trov prvostupňového konania rozhodol v súlade s § 396 ods.2 CSP tak, že ho priznal žalovanému, ktorý bol v celom rozsahu úspešný voči žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal.

147. Žalovanému priznal v súlade s § 396 ods.1, § 260, § 262 ods.1 a § 255 ods.1 aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

148. Podľa § 262 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

149. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).